

Ahkam al-Shar'iyah

Det gudomliga lagens domar Ahkâm al-Shar'iyah, som riktar sig till den religiöst ansvarige (mukallaf), in i åtta kategorier. Den första är det obligatoriska (fard), vilket är en befallning grundad på bevis vars autenticitet och innebörd är helt säkra, såsom Koranens verser och massöverförda hadither. Den som utför en fard-handling av lydnad belönas, medan den som utan giltig ursäkt lämnar den faller i synd och förtjänar bestraffning. Att förneka en fard kan leda till otro. Om ett obligatoriskt delmoment utelämnas anses handlingen ogiltig, som när Koranrecitationen i bönen utelämnas och bönen därmed måste göras om.

Den andra kategorin är det nödvändiga (wajib), vilket också är bindande men baseras på spekulativa bevis (dalil zanni). Att utföra wajib är nödvändigt och att lämna det är syndigt, även om synden är mindre än vid fard. Att förneka en wajib är synd men inte otro. Om ett wajib-delmoment utelämnas av misstag är handlingen giltig men ofullständig och kräver oftast rättelse, medan medvetet utelämnande gör handlingen ogiltig.

Därefter följer det starkt rekommenderade (sunnah mu'akkadah), vilket utgörs av handlingar som Profeten ﷺ utförde regelbundet och inte som en världslig vana. Att lämna dem ibland är klandervärd, och att göra det till vana att lämna dem är synd eftersom det innebär att man vänder sig bort från profetisk vägledning. Det rekommenderade (sunnah ghayr mu'akkadah, mustahabb, mandub) består av handlingar som Profeten ﷺ

utförde ibland eller som är av världslig natur. Dessa handlingar är belöningsvärda men att lämna dem är varken syndigt eller klandervärt.

Det tillåtna (mubah) är handlingar som i sig inte medför belöning eller bestraffning, men som kan få en moralisk värdering beroende på avsikten. Det ogillade (makruh tanzihan) är sådant man uppmanas att lämna utan att det är syndigt att utföra det; den som lämnar det belönas, medan den som utför det har handlat på ett mindre optimalt sätt. Det avskydda (makruh tahriman) är förbud baserade på spekulativa bevis och att bryta dem är synd, även om förnekelse inte leder till otro. Slutligen är det förbjudna (haram) den starkaste formen av förbud, grundad på säkra bevis. Att avstå från haram belönas och att begå det är synd; att förneka haram kan leda till otro.